

การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
ด้วยการจัดการองค์ความรู้ร่วมกับเทคนิคการทบทวนโดยผู้รู้เสมอกัน

The Development of English Writing Competency of the Students at
Kanchanaburi Rajabhat University through Knowledge Management and Peer
Review Technique

จุฑามาศ หนูสุด^{1*}, นิภาพร โยวัง²
Jutamat Noosud^{1*}, Nipapon Yowang²

สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี^{1,2}
Business English Department, Faculty of Humanities and Social Sciences, Kanchanaburi Rajabhat University^{1,2}

*Corresponding Author, Email: Jutamat@kru.ac.th

Received: August 15, 2025

Revised: October 7, 2025

Accepted: December 14, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษารูปแบบและประสิทธิภาพของศาสตร์การจัดการองค์ความรู้ (KM) และเทคนิคการทบทวนโดยผู้รู้เสมอกัน (Peer Review) ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2) ศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษา ผ่านศาสตร์การจัดการองค์ความรู้ (KM) และเทคนิคการทบทวนโดยผู้รู้เสมอกัน (Peer Review) โดยกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แบบทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ 2) เครื่องมือที่ใช้ในการฝึกปฏิบัติ ได้แก่ ชิ้นงานการเขียนจำนวน 5 หัวข้อ ผ่านการทำกิจกรรมการทบทวนโดยผู้รู้เสมอกันจำนวน 5 ครั้ง โดยใช้ระยะเวลา 10 สัปดาห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และนำไปวิเคราะห์ผลการศึกษา โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. ศาสตร์การจัดการความรู้ เป็นกระบวนการที่มีประสิทธิภาพ ทำให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถในการหาความรู้ วิเคราะห์ความถูกต้อง กลั่นกรองอย่างมีประสิทธิภาพ ก่อนจะนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสมในการเรียน นอกจากนี้เทคนิคการทบทวนโดยผู้รู้เสมอกัน ยังเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้นักศึกษามีความสามารถในการวิพากษ์งานเขียนของคนอื่นอย่างสมเหตุสมผล ช่วยเป็นแรงจูงใจในการเรียน อีกทั้งยังช่วยสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีให้แก่กลุ่มตัวอย่างอีกด้วย

2. นักศึกษามีการพัฒนาทักษะการเขียนที่ดีขึ้น มีความเข้าใจภาษาอังกฤษมากขึ้นทั้งด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์และโครงสร้างการเขียน เมื่อเทียบจากคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 5.14 คะแนน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.84 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ: 1.ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ 2. การจัดการองค์ความรู้ 3. เทคนิคการทบทวนโดยผู้รู้เสมอกัน

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the model and efficiency of Knowledge Management (KM) and peer review technique in teaching and learning the course “English for Communication” and 2) to investigate the development of students' writing skills through KM and peer review technique. The sample consisted of 15 students in 2nd year, English major from Faculty of Education, Kanchanaburi Rajabhat University who enrolled in English for Communication Course during the second semester of the academic year 2021. The research instruments consisted of 1) online pre-test and post-test, and 2) 5 online writing assignments to continue peer review activities. Data collection was conducted over 10 weeks within the classroom. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, and t-test.

The results revealed that

1. Knowledge Management was an efficient process. The students were able to define, capture, create, distill, share, and apply their knowledge in learning appropriately. In addition, the peer review technique improved the students' abilities to rationally critique other people's writings, motivated them to enjoy studying, and fostered positive relationships among the students as well.

2. The students' writing proficiency improved significantly, particularly in their grasp of vocabulary usage, grammatical accuracy, and structural coherence. This was evidenced by a comparison of their pre-test and post-test scores. It was found that the students' post-test scores increased by an average of 5.14 points or 12.84 percent with a statistical significance at 0.01.

Keywords: 1. English writing skill 2. knowledge management 3. Peer Review technique

บทนำ

ปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้รับการให้ความสำคัญมากขึ้น ดังจะเห็นได้ว่าหลายโรงเรียน รวมถึงมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในทุก ๆ ประเทศทั่วโลกต่างบรรจุรายวิชานี้ลงในหลักสูตรของโรงเรียน นักเรียนและนักศึกษาไทยจึงได้รับการสอนและพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ยิ่งไปกว่านั้น การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษก็เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ทักษะทางภาษาที่เรียนมาในการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติ เพื่อแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและดำเนินธุรกิจหรือค้าขายกับชาวต่างชาติ

สำหรับบริบทการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยนั้น เป็นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ เนื่องจากไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ โอกาสในการใช้ทักษะการฟังและพูด การอ่านและการเขียนในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันจึงมีน้อยมาก ดังนั้นจะเห็นได้ว่านักศึกษาไทยส่วนใหญ่มีทักษะในการฟังและพูดน้อยกว่าทักษะการอ่านและการเขียน ซึ่งเป็นทักษะที่สามารถใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้ตลอดเวลา (สายสุนีย์ เดิมสินสุข, 2549: 78) แต่นักศึกษาไทยยังคงมีปัญหาทักษะการเขียนอยู่ ซึ่งสิ่งที่จะช่วยพัฒนาทักษะของนักศึกษาได้คือผู้สอน หากผู้สอนทราบถึงปัญหาของผู้เรียน และหาวิธีเสริมสร้างได้ถูกต้อง จะเป็นการพัฒนาผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง และสามารถเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องหลักภาษา (สุคนธา พุสุพรรณ, 2562: 278)

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าทักษะการเขียนเป็นหนึ่งในทักษะภาษาอังกฤษที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งเพราะเป็นกระบวนการถ่ายทอดความรู้ ความคิด และใช้เป็นหลักฐานการอ้างอิงได้ นอกจากนี้การเขียนยังสามารถใช้เพื่อการสื่อสารได้หลายโอกาส เพื่อการติดต่อสื่อสารทางสังคม เพื่อการศึกษาต่อเพื่อประกอบอาชีพในแวดวงต่างๆ เช่น งานวิชาการ งานด้านการท่องเที่ยวและการเดินทาง งานด้านการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ เป็นต้น ซึ่งเมื่อกล่าวถึงการเรียนการสอนเขียนภาษาอังกฤษแบบดั้งเดิม มักมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเขียนส่งให้ผู้สอนเท่านั้น กล่าวคือผู้สอนนั้นเป็นผู้อ่านงานเขียนของผู้เรียนแต่เพียงผู้เดียว ดังนั้นข้อเสนอแนะและให้แนวทางการแก้ไขของผู้สอนจึงมีอิทธิพลต่องานเขียนของผู้เรียน ยิ่งไปกว่านั้นข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไขเหล่านั้นค่อนข้างเป็นประโยชน์และส่งผลทำให้เกิดการพัฒนาเล็กน้อยหลังจากการเรียนการสอนครั้งนั้นจบลง (Shokrpour, Keshavarz, & Jafari, 2013) นั่นหมายถึงผู้เรียนมีบทบาทเพียงแค่รอรับข้อเสนอแนะจากผู้สอนเท่านั้น อาจส่งผลทำให้ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการผลิตงานเขียนในแต่ละครั้ง ทำให้ผู้เรียนไม่มีบทบาทต่อการแสดงความคิดเห็นวิธีการเขียนหรือแม้แต่ตระหนักในความผิดพลาดของตน

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะนำเอาเทคนิคการสอนโดยการทบทวนโดยผู้รู้เสมอกัน เข้ามามีบทบาทในการเรียนการสอน เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองและเป็นการเติมเต็มศักยภาพในการเรียนการสอนการเขียนที่มากขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบและประสิทธิภาพของศาสตร์การจัดการองค์ความรู้ (KM) และเทคนิคการทบทวนโดยผู้รู้เสมอกัน (Peer Review) ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. เพื่อศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษา ผ่านศาสตร์การจัดการองค์ความรู้ (KM) เทคนิคการทบทวนโดยผู้รู้เสมอกัน (Peer Review)

กรอบแนวคิดการวิจัย

1. ปัจจัยนำเข้า (INPUT)
  - 1.1 การศึกษารูปแบบการสอนที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์การจัดการองค์ความรู้ (KM) และเทคนิคการทบทวนโดยผู้รู้เสมอกัน (Peer Review)
2. กระบวนการ (PROCESS)
  - 2.1 จัดทำแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อศึกษาปัญหาการเขียนของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และคัดเลือกนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ให้ความรู้ นักศึกษาในด้านการเขียน และเทคนิคการทบทวนโดยผู้รู้เสมอกัน (Peer Review) ออนไลน์ผ่านโปรแกรมแอปพลิเคชัน Google Classroom
  - 2.2 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการเขียนของตนเองจากการศึกษาเทคนิคการทบทวนโดยผู้รู้เสมอกันและข้อเสนอแนะของผู้สอน ผ่านผลงานการเขียนตามหัวข้อที่กำหนด
  - 2.3 จัดทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อศึกษาความก้าวหน้าทักษะการเขียนเพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาทางด้านทักษะการเขียนของนักศึกษาจากแบบทดสอบก่อนเรียน
3. ผลผลิต (OUTPUT)
  - 3.1 ผู้เรียนเข้าใจรูปแบบการจัดการองค์ความรู้และเทคนิคการทบทวนโดยผู้รู้เสมอกันและนำไปปรับใช้ทำให้ความสามารถด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษดีขึ้นอย่างชัดเจน
  - 3.2 คู่มือการเขียนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาแก่นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีและสถาบันอื่น ๆ
4. ผลลัพธ์ (OUTCOME)

4.1 ผู้เรียนพัฒนาทักษะและเพิ่มสมรรถนะทางการเขียนภาษาอังกฤษโดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่ดีขึ้น มีการวิพากษ์งานเขียนที่ถูกต้องมากขึ้น

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิดทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความรู้ เทคนิคการทบทวนโดยผู้รู้เหมือนกัน และทักษะการเขียนเบื้องต้น เพื่อเป็นการนำไปสู่การกำหนดกรอบแนวคิด และเป็นข้อมูลประกอบการศึกษาวิเคราะห์และอภิปรายผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. การจัดการความรู้

ความรู้ คือ ข้อมูลสารสนเทศที่เกิดจากการสังสมประสบการณ์ของมนุษย์ เกิดจากการเรียนรู้ทั้งทางตรงและทางอ้อมซึ่งเป็นกิจกรรมที่บุคคลปฏิบัติเพื่อให้ได้มาซึ่งแหล่งที่มาของความรู้ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การสร้างสรรค์และการแบ่งปันองค์ความรู้ การประยุกต์ใช้ความรู้ของบุคคลในการประกอบอาชีพและดำรงชีวิต อาทิเช่น การศึกษา ค้นคว้า การปฏิบัติ การทำงาน ค่านิยม ความเชื่อ การศึกษาตามอัธยาศัย ซึ่งความรู้สามารถถ่ายทอดได้หลายรูปแบบ เช่น การบอกเล่า เอกสาร ตำรา คู่มือ บทความ วารสาร รายงานวิจัย (นันทน์ภัสร์ จันทรสว่าง, 2559: ออนไลน์)

เมื่อเกิดการสังสมความรู้และประสบการณ์ การจัดการความรู้จึงจำเป็นต้องเกิดขึ้น เพื่อให้ความรู้ที่แสวงหา หรือได้รับมานั้น เกิดประโยชน์ต่อบุคคล หรือองค์กรให้มากที่สุด

จิราภรณ์ พงษ์ศรีทัศน์ (2553: 39-40) กล่าวว่า องค์ประกอบของการจัดการความรู้ มี 6 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นแสวงหาความรู้ 2) ขั้นสร้างความรู้ 3) ขั้นจัดเก็บความรู้ 4) ขั้นวิเคราะห์ความรู้และการทำเหมืองความรู้ 5) ขั้นถ่ายทอดและแจกจ่ายความรู้ 6) ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้และการทำให้ข้อมูลถูกต้องเที่ยงตรง

ในขณะที่ วิจารย์ พานิช (2548: 7) ได้กล่าวว่า การจัดการความรู้ควรมีกระบวนการ 6 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การกำหนดความรู้ที่ต้องการใช้ 2) การเสาะหา และยึดกุมความรู้ 3) การสร้างความรู้ 4) การกลั่นกรอง 5) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 6) การประยุกต์ใช้ความรู้

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การจัดการความรู้คือ กระบวนการกระทำอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่กระบวนการแสวงหา การจัดเก็บ การแบ่งปัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ จนกระทั่งการใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่ามากที่สุด

การพัฒนาทักษะทางการเขียนก็เช่นเดียวกัน บุคคลใดบุคคลหนึ่งสามารถแสวงหาความรู้อย่างแรงกล้า และขำนาญโดยการเรียนรู้ทักษะจากผู้เชี่ยวชาญ จากอาจารย์ผู้สอน จากนั้นเก็บข้อมูล เรียนรู้ข้อมูล วิเคราะห์สังเคราะห์กระทั่งสามารถนำความรู้ไปแบ่งปันกับบุคคลอื่น นำความรู้ไปแลกเปลี่ยนกัน เพื่อให้เกิดงานเขียนที่ผ่านการจัดการความรู้จากผู้มีความรู้หลายท่าน จนกระทั่งเกิดชิ้นงานวิชาการที่มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพ อีกทั้งก่อให้เกิดการพัฒนางานไปเรื่อย ๆ พัฒนาความรู้ไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุดผ่านบุคคลไปยังบุคคลหรือแม้กระทั่งผ่านองค์กรไปยังอีกองค์กรก็ตาม

2. ทฤษฎีและโครงสร้างทักษะการเขียนเรียงความขนาดสั้นภาษาอังกฤษ

อนุเฉท หรือย่อหน้า (Paragraph) คือกลุ่มประโยคที่ถูกเรียบเรียงหรือประกอบกันขึ้นมาอย่างน้อย 5 ประโยค เพื่อบอกเล่าถึงวัตถุประสงค์หรือหัวข้อเดียวกัน โดยการเขียนเรียงความขนาดสั้นแบบย่อหน้าที่ดี ต้องมีเอกภาพ มีความเชื่อมโยงเกี่ยวเนื่องกับเนื้อหา (cohesion) โดยมีการลำดับความ เช่น ตามความสำคัญมากสู่น้อย หรือน้อยสู่มาก เรียงตามเวลา สถานที่ และการใช้คำเชื่อมโยงความ (transitions) ที่ถูกต้อง และเหมาะสม

การเขียนเรียงความขนาดสั้นแบบย่อหน้าเป็นการเขียนที่แพร่หลายอย่างมาก เนื่องจากเป็นการเขียนเบื้องต้นที่ง่ายที่สุด มีความซับซ้อนน้อย เหมาะแก่การใช้ในวงการการศึกษา เพราะงานเขียนทุกประเภทผู้เขียนจะต้องนำเสนอความคิดของตนเองเป็นตอน ๆ เพื่อให้ผู้อ่านจับใจความสำคัญหรือสาระสำคัญตามวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร หากผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้การเขียนย่อหน้าที่ดีแล้วจะช่วยให้สามารถสร้างย่อหน้าที่มีเอกภาพ สัมพันธภาพ และสารัตถภาพตามโครงเรื่องที่กำหนด กลวิธี Four-Square มี 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การกำหนดหัวข้อหลักของย่อหน้า 2) การให้รายละเอียดหรือเหตุผลสนับสนุน 3) การขยายเนื้อหาในแต่ละช่อง และ 4) การสรุปหรือข้อความเชื่อมโยง (ธนพร พุ่มภชาติ, 2568: 114)

3. เทคนิคการทบทวนโดยผู้รู้เสมอ

การเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาต่างประเทศโดยเทคนิคการทบทวนโดยผู้รู้เสมอ ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนเป็นอย่างมากเนื่องจากจะทำให้ผู้เรียนเกิดการสร้างปฏิสัมพันธ์อันดีต่อกัน ส่งผลให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกันระหว่างผู้เรียน โดยอาศัยกระบวนการอ่านข้อมูล คิด วิเคราะห์ ประมวลผล จนเกิดเป็นความร่วมมือในการนำผลการวิเคราะห์ข้อมูล มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จนผู้เรียนตกผลึกและกลั่นกรองความรู้ที่อยู่ในสมอง ผ่านการแสดงออกมาในรูปแบบคำแนะนำ ข้อเสนอแนะเพื่อการแก้ไขปรับปรุงในทางที่ดีขึ้น ซึ่งปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนนี้ จะทำให้ผู้เรียนเปิดใจ รับฟัง ปรับแก้ไข หรือแม้กระทั่งปรับเปลี่ยนโครงสร้างความรู้ของตน และเกิดพัฒนาการทางความคิด มีการสร้างสรรค์แนวคิดใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์ร่วมกันต่อการเขียนเรียงความขนาดสั้นให้แก่ตนเองและผู้อื่นอีกด้วย ซึ่งอาจจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นคู่หรือกลุ่มย่อย ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้สอนและผู้เรียน เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทเรียน ครูผู้สอนมีบทบาทหน้าที่เป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน (กันตชาติ เมธาโชติมณีกุล, 2560: 9) ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยของ สุณีย์รัตน์ เนียรเจริญสุข (2553: ออนไลน์) ซึ่งได้สรุปความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในรูปแบบเพื่อนช่วยเพื่อนไว้ ดังนี้

1) เป็นการเพิ่มทรัพยากร หรือแหล่งข้อมูลความรู้ จากเดิมที่มีแหล่งความรู้เพียงแหล่งเดียว คือ ครูผู้สอน

2) ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งมากขึ้น อันเกิดจากการพูดคุยสนทนาและการป้อนข้อมูลย้อนกลับ

3) การเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น

4) การที่ผู้เรียนแต่ละบุคคล ได้ทดลองกระบวนการคิดทบทวนด้วยตนเอง จะช่วยเสริมสร้างความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งผู้วิจัยมองว่ากระบวนการนี้คล้ายคลึงกับเทคนิคการทบทวนโดยผู้รู้เสมออันอยู่มากทีเดียว

นอกจากนี้ สมาคมเครือข่ายการพัฒนาวิชาชีพอาจารย์และองค์กรระดับอุดมศึกษาแห่งประเทศไทยยังให้คำนิยามของการ Peer Review ไว้ว่า เป็นการเรียนรู้ด้วยการวิพากษ์โดยเพื่อน (Peer Review) เป็นเทคนิคการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ทบทวนและพิจารณากระบวนการทำงานหรือผลงานของผู้เรียนคนอื่นๆ และให้ข้อมูลป้อนกลับที่จะนำไปสู่การพัฒนามาตรฐานหรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ กระตุ้นให้ผู้เรียนทำความเข้าใจเนื้อหาองค์ความรู้และเกณฑ์ประเมินอย่างถูกต้องก่อนที่จะประเมินผู้อื่น ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการทำงานและการสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้ฝึกทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ด้วยการเขียนและการพูด และมีแรงจูงใจในการเรียนรู้และพัฒนาผลงานจากข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับ

นอกจากนี้ ในการตรวจงานเขียนของนักเรียน ไม่เพียงแต่ครูจะต้องใช้เวลาและพลังงานอย่างมาก แต่สิ่งที่นักเรียนเรียนรู้อย่างมีจำกัด อีกทั้ง ผลสะท้อนกลับจากครูอาจทำให้นักเรียนบางคนเพิกเฉย เมื่อเทียบกับผลตอบรับจากเพื่อน นักเรียนที่ได้รับผลตอบรับจากเพื่อน มีแนวโน้มจะสนใจฟังและแก้ไขมากกว่า ดังนั้น การ peer review โดยเพื่อนช่วยเพื่อนจึงมีประโยชน์ต่อนักเรียนควบคู่ไปกับผลตอบรับจากครู และผลตอบรับจากเพื่อนยังสามารถนำไปใช้แทนผลตอบรับจากครูบางส่วนได้ (Jialing Chen, 2021: 12-13) ดังนั้น ผลตอบรับจากเพื่อนภายใต้การแทรกแซงของครูจึงสามารถลดภาระของครูและเสริมสร้างความคิดริเริ่มในการเขียนของนักเรียนได้

จากข้อมูลที่นักวิจัยและนักวิชาการจากสถาบันต่าง ๆ ได้กล่าวไว้ข้างต้น ทุกท่านมีความเห็นตรงกันในเชิงบวก ซึ่งสรุปได้ว่า การเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการทบทวนโดยผู้รู้เสมออันเป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่การเรียนการสอนของผู้เรียนอย่างแน่นอน ทั้งในด้านการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ การคิด วิเคราะห์อย่างเป็นระบบ การพัฒนาผลงาน การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อการฝึกทักษะการวิพากษ์วิจารณ์ การให้ข้อเสนอแนะ การใช้ภาษาที่เหมาะสมต่อการให้ข้อมูลแก่ผู้อื่น ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่ดีผู้เรียนในการเรียนร่วมกันในกลุ่มคนจำนวนมาก

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยทำการศึกษานักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 15 คน จากนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน 28 คน โดยใช้วิธีการเลือก

กลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง ผู้วิจัยจะคัดเลือกนักศึกษาที่มีผลคะแนนทดสอบอยู่ในเกณฑ์เดียวกัน มีผลคะแนนใกล้เคียงกันเข้าเป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อไม่ให้เกิดความแตกต่างในด้านพื้นฐานความรู้ ความสามารถและนักศึกษาจะต้องยินยอมด้วยความสมัครใจ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เพื่อการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่

2.1 แบบทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ โดยทำการทดสอบในห้องปฏิบัติการทางภาษาของสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

2.2 แบบฝึกหัดชิ้นงานเขียนอัตนัยรูปแบบเรียงความขนาดสั้น เพื่อทำกิจกรรมการทบทวน โดยผู้รู้เสมอกันด้วยแพลตฟอร์ม Google Classroom โดยกิจกรรมแต่ละครั้งจะระบุไว้ในแผนการสอน รายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 5 คาบเรียน ผ่านการทำงานเขียน 5 ครั้ง ในหัวข้อ ดังนี้ Your family, Your best friend, Your dream, Your last vacation และ Your favorite person

3. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

การตรวจสอบการค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) ดำเนินการโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ซึ่งมีความรู้ความเข้าใจอย่างดีเกี่ยวกับทักษะการเขียนเบื้องต้น เป็นผู้พิจารณาเนื้อหาในแบบทดสอบ และแบบฝึกปฏิบัติทักษะการเขียน เพื่อให้ได้ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของเรื่องที่ทำการศึกษา ซึ่งคำถามมีค่าความสอดคล้องเฉลี่ย เท่ากับ 0.8

4. การดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะดำเนินขั้นตอนการดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล ตามกระบวนการต่อไปนี้

4.1 ดำเนินการจัดการเรียนการสอนนักศึกษารายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แก่นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ ชี้แจงคำอธิบายรายวิชาและแผนการสอนในส่วนของทักษะการเขียน

4.2 แจ้งอาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษา ให้รับทราบ ในกรณีที่นักศึกษากลุ่มตัวอย่างเกิดความไม่สบายใจ สามารถขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาได้

4.3 ทดสอบก่อนเรียนรูปแบบออนไลน์นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนทั้งหมด

4.4 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยจะคัดเลือกนักศึกษาที่มีผลคะแนนทดสอบอยู่ในเกณฑ์เดียวกัน มีผลคะแนนใกล้เคียงกัน เนื่องจากการวิจัยจะต้องใช้เทคนิคการทบทวนโดยผู้รู้เสมอกัน หลังจากคัดเลือกนักศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 15 คน จะแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มย่อย โดยนักศึกษาที่มีผลคะแนนสอบก่อนเรียนระดับมาก เป็นกลุ่มที่ 3 จำนวน 5 คน คะแนนปานกลาง เป็นกลุ่มที่ 2 จำนวน 5 คน และคะแนนค่อนข้างน้อย เป็นกลุ่มที่ 1 จำนวน 5 คน ทั้งนี้ เพื่อให้การวิเคราะห์ผล ง่ายและเที่ยงตรงมากขึ้น เนื่องจากนักศึกษาแต่ละกลุ่มมีความสามารถใกล้เคียงกัน ส่วนนักศึกษาคนอื่นๆที่ไม่ได้เป็นกลุ่มที่ได้รับการคัดเลือก ผู้วิจัยสร้างชั้นเรียนสำหรับการเรียนและการส่งงานเช่นเดียวกัน แต่ไม่ได้นำผลการศึกษามาวิเคราะห์วิจัย

4.5 ทำการทดลองปฏิบัติกับนักศึกษาทั้งหมด โดยผู้วิจัยมอบหมายแบบฝึกหัดที่มีหัวข้อการเขียน 5 ชิ้นงานก่อนเข้าร่วมกิจกรรมการทบทวนโดยผู้รู้เสมอกัน (Peer Review) หลังจากกำหนดส่งชิ้นงาน ผู้วิจัยจะเข้าไปดำเนินการตรวจสอบความถูกต้อง ในประเด็นทางภาษา 3 ด้านได้แก่ ด้านการสะกดคำศัพท์ การใช้ไวยากรณ์ และการเรียบเรียงโครงสร้างการเขียนเรียงความขนาดสั้น

4.6 บันทึกผลการศึกษาวิจัย โดยระหว่างการทดลองปฏิบัติแต่ละครั้ง และนำผลคะแนนการตรวจสอบผลงานมาหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการร่วมกิจกรรม

4.7 นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียนออนไลน์ และวิเคราะห์ผลการวิจัย

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยพิจารณาจากข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในงานเขียน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการเขียนคำศัพท์ การใช้ไวยากรณ์ในการเขียนประโยค และด้านการเรียบเรียงประโยค เพื่อให้ทราบความสามารถของกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติเบื้องต้น ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบและคะแนนระหว่างการทดลองปฏิบัติ และใช้สถิติเป็นค่า t-test

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยวิเคราะห์ผลการวิจัยออกมาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. รูปแบบ ประสิทธิภาพการจัดการองค์ความรู้ (KM) และเทคนิคการทบทวนโดยผู้รู้เสมอกัน (Peer Review) ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ในการวิเคราะห์และอภิปรายผลศาสตร์การจัดการองค์ความรู้ (KM) และเทคนิคการทบทวนโดยผู้รู้เสมอกัน (Peer Review) ที่ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้สอน ได้นำมาปรับใช้ในการสอนตลอด 3 เดือนโดยให้ความรู้ ประยุกต์ใช้ความรู้ และสังเกตผลการปฏิบัติงาน ผลการศึกษา พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีการนำการจัดการความรู้ไปใช้ได้จริงในระหว่างการเรียนรู้รายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ศาสตร์การจัดการความรู้ (KM) เป็นแนวทางในการให้ข้อมูลผู้เรียน ให้คำปรึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการอย่างเป็นระบบในการพัฒนาตนเอง หลังจากนั้นจึงนำเทคนิคการทบทวนโดยผู้รู้เสมอกันไปสอดแทรกระหว่างการทำกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนมีแนวคิดในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในกลุ่มของตนเอง ดังนี้

1.1 กำหนดความรู้ที่ต้องการใช้ (Define) ผู้สอนกำหนดวิธีการและเกณฑ์ในการวิพากษ์ชิ้นงานเป็นอันดับแรก โดยแบ่งเป็น 3 ด้านหลักๆ ได้แก่ ด้านการสะกดคำ (Spelling) ด้านการใช้ไวยากรณ์ (Grammar) และด้านโครงสร้างการเขียนเรียงความ (Paragraph structure) กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 มีความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์การวิพากษ์มากที่สุด เนื่องจากเป็นนักศึกษาที่มีความรู้ความเข้าใจในหัวข้อเมื่อเทียบกับกลุ่มที่รองลงมา คือ กลุ่มที่ 2 และ กลุ่มที่ 1 ตามลำดับ

1.2 **เสาะหา และยึดกุมความรู้ (Capture)** ผู้สอนเป็นผู้ให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากในห้องเรียน ผู้เรียนพยายามหาข้อมูลทั้งเรื่องของคำศัพท์และไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ เช่น เว็บไซต์ หนังสือเสริมความรู้ พจนานุกรมภาษาอังกฤษ เป็นต้น

1.3 **สร้างความรู้ (Create)** ผู้เรียนรวบรวมความรู้ที่ได้รับทั้งจากผู้สอนและแหล่งข้อมูลเพิ่มเติมต่างๆ มาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจของตน ผ่านประสบการณ์ที่หลากหลาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่าง สามารถพัฒนาทักษะการเขียนได้ดีขึ้นตามลำดับ พบข้อผิดพลาดในงานเขียนน้อยลงและมีผลคะแนนทดสอบที่ดีขึ้น

1.4 **กลั่นกรอง (Distill)** ผู้เรียนกลั่นกรองความรู้ ความถูกต้อง เหมาะสมของชิ้นงานตนเอง และเมื่อมีความสามารถในการกลั่นกรองข้อมูลในระดับหนึ่ง ผู้เรียนจะวิพากษ์ผู้เรียนคนอื่นได้ดีขึ้น ผู้วิจัยวิเคราะห์ผลจากจำนวนข้อคิดเห็นในการวิพากษ์ที่เพิ่มขึ้น ที่มีความถูกต้อง เหมาะสม

1.5 **แลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Share)** ขั้นตอนนี้เป็น การนำเอามุมมอง ความคิด และคำแนะนำของเพื่อนในกลุ่มตัวอย่างตนเองมาวิพากษ์ โดยให้ข้อมูลกันด้วยเหตุผลที่มีความสมเหตุสมผลและถูกต้องตามหลักเกณฑ์ ผลผลสืบไปในการบริหารจัดการเรียนการสอนโดยใช้ศาสตร์การจัดการความรู้ (KM) กระบวนการนี้ ผลการศึกษาชัดเจนมากที่สุดว่า การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Share) ร่วมกับเทคนิคการทบทวนโดยผู้รู้เสมอกัน (Peer review) ที่เข้มข้น ทำให้ผลการเขียนของกลุ่มตัวอย่างดีขึ้นตามลำดับ ตั้งแต่ขั้นที่ 1 กระทั่งขั้นงานที่ 5

1.6 **การประยุกต์ใช้ความรู้ (Use)** กระบวนการนี้เป็นผลลัพธ์เนื่องมาจากการวิพากษ์ของผู้สอนและผู้รู้เสมอกันที่ถูกต้อง เหมาะสม จึงทำให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ เพื่อผลิตและพัฒนางานเขียนให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้มีข้อผิดพลาดในการเขียนน้อยลงอย่างมาก

ระหว่างการศึกษาวิจัย จนกระทั่งกระบวนการวิเคราะห์ผลสิ้นสุด ผู้วิจัยพบว่า การนำศาสตร์การจัดการองค์ความรู้ (KM) และเทคนิคการทบทวนโดยผู้รู้เสมอกัน (Peer Review) มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

2. **การพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษาผ่านศาสตร์การจัดการองค์ความรู้ (KM) และเทคนิคการทบทวนโดยผู้รู้เสมอกัน (Peer Review)**

ผู้วิจัยพบว่า ศาสตร์การจัดการความรู้เป็นศาสตร์ที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้เป็นอย่างดี ทั้ง 6 ข้อ เริ่มตั้งแต่กระบวนการที่ผู้สอนกำหนดวิธีการและเกณฑ์ในการวิพากษ์ชิ้นงานให้แก่ผู้เรียน จากนั้นให้ผู้เรียนเสาะหาความรู้ทั้งจากผู้สอนและหาข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ เมื่อมีความรู้เพียงพอในการผลิตชิ้นงาน ผู้เรียนก็จะเริ่มสร้างความรู้ โดยการเขียนชิ้นงานของตนเองขึ้นมาตามหัวข้อที่ได้รับมอบหมาย ผักผ่อนประสบการณ์ กลั่นกรองงานเขียนให้สละสลวยตามความเหมาะสมและดีที่สุดอย่างเต็มความสามารถ

จากนั้นเข้าสู่กระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ซึ่งกระบวนการนี้เป็นกระบวนการที่มีความสำคัญ เนื่องจากมีความสอดคล้องกับสิ่งที่ผู้สอนมีความตั้งใจให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจในเรื่องเทคนิคการทบทวนโดยผู้รู้เสมอ หรือ Peer Review ดังนั้น กระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ชิ้นงานเขียนกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนของนักศึกษาในกลุ่มนี้ จึงเป็นการแลกเปลี่ยนที่ใช้เทคนิคเพิ่มขึ้น ส่งผลให้การพิจารณาทำให้งานเขียนที่ผ่านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีความละเอียด ชัดเจน และถูกต้องมากยิ่งขึ้น และขั้นตอนสุดท้าย เมื่อผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กันอย่างมีประสิทธิภาพ ก็จะสามารถนำความรู้ทั้งที่ตนเองได้รับจากผู้สอน จากการหาความรู้เพิ่มเติมและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านเทคนิคการทบทวนโดยผู้รู้เสมอ มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาข้อผิดพลาดและปรับปรุงชิ้นงานเขียนของตนเองให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนปฏิบัติตามขั้นตอน คอยดูแลให้คำปรึกษา ให้การช่วยเหลืออย่างสม่ำเสมอ จึงทำให้เห็นผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพของผู้เรียนผ่านการผสมผสานเทคนิคทั้งสองศาสตร์ได้จริง ซึ่งจะเห็นได้จากผลการศึกษาพัฒนาการทางการเขียนภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นของผู้เรียนในระหว่างการศึกษาวิจัย โดยผู้วิจัยพิจารณาผู้เรียนในแต่ละครั้งที่มีการผลิตชิ้นงาน ตั้งแต่ครั้งที่ 1 จนกระทั่งชิ้นงานครั้งที่ 5 โดยวิเคราะห์ผ่าน 3 กระบวนการพิจารณา ได้แก่

2.1 ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากงานเขียนของผู้เรียนโดยผู้สอน

ผู้วิจัยนับและวิเคราะห์เป็นรายตำแหน่งข้อผิดพลาด โดยแบ่งเป็น 3 ประเภทหลักๆ คือ

2.1.1 ด้านข้อผิดพลาดระหว่างภาษา (Interlingual errors) มักเกิดจากการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างที่ยังคงไม่ละภาษาแม่ (ภาษาไทย) ออกไป ยังคงนำรูปแบบการเขียนในภาษาแม่มาใช้เป็นพื้นฐานในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยแปลมาจากภาษาแม่โดยตรง ซึ่งไม่ถูกต้องตามหลักการเขียนภาษาอังกฤษทั้งด้านคำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ โดยที่พบบากที่สุด คือการรวมประโยคย่อย (Run-on sentence) ประโยคไม่สมบูรณ์ (Fragment) และ การใช้คำศัพท์ที่แปลโดยตรงจากภาษาไทย (Lexical) ตามลำดับ

2.1.2 ด้านข้อผิดพลาดในภาษาเดียวกัน (Intralingual errors) เป็นข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากความเข้าใจภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งที่พบบากที่สุด ได้แก่ ข้อผิดพลาดทางด้านคำศัพท์ และด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ซึ่งการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ผิดพลาดเกิดขึ้น ในหลายๆ ประเภท โดยที่พบบากที่สุด 3 อันดับ มีดังนี้ 1) การใช้เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation mark) เท่ากับค่าเฉลี่ย 41.4 ตำแหน่ง 2) การใช้รูปคำกริยาถูกต้องตามกาล (Verb tense) ค่าเฉลี่ย 36.4 ตำแหน่ง และ 3) การใช้คำให้ถูกต้องตามชนิดและหน้าที่ (Part of speech) ค่าเฉลี่ย 35.2 ตำแหน่ง และที่พบน้อยที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ 1) การใช้คำบุพบท (Preposition) ค่าเฉลี่ย 10.6 ตำแหน่ง 2) การใช้คำเชื่อม (Conjunction) ค่าเฉลี่ย 11 ตำแหน่ง และ 3) การเว้นวรรคตอน (Spacing) ค่าเฉลี่ย 11.6 ตำแหน่งนั้น อาจมีสาเหตุมาจากกลุ่มตัวอย่างบางคนหลงลืมความสำคัญของการใช้ไวยากรณ์ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้งานเขียนเชิงเล่าเรื่องถูกต้องและสมบูรณ์แบบ แต่อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะมีข้อผิดพลาดในการเขียน

ด้านไวยากรณ์อยู่พอสมควร แต่เมื่อเปรียบเทียบงานเขียนชั้นที่ 1 ไปกระทั่งชั้นที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการใช้ไวยากรณ์ในงานเขียนผิดพลาดน้อยลงอย่างเห็นได้ชัด

2.1.3 ด้านโครงสร้างการเขียนเรียงความขนาดสั้นแบบย่อหน้า หรือการเขียนพารากราฟ (Paragraph structure) พบว่ามีข้อผิดพลาดเรื่องการเขียนประโยคใจความหลัก (Topic sentence) มากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.4 ชิ้นงาน รองลงมาคือ ประโยคสรุป (Concluding Sentences) ค่าเฉลี่ย 4 ชิ้นงาน และผิดพลาดน้อยที่สุด ประโยคสนับสนุน (Supporting Sentences) ค่าเฉลี่ย 3 ชิ้นงาน ซึ่งหลังจากที่การเก็บข้อมูลเสร็จสิ้น ผลที่ได้คือ ไม่มีชิ้นงานที่มีข้อผิดพลาดด้านโครงสร้างของการเขียนเลย นั่นหมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจในโครงสร้างการเขียนเรียงความขนาดสั้นแบบย่อหน้าภาษาอังกฤษอย่างถูกต้อง หลังจากผ่านการเรียนรู้โดยผู้สอนและการทบทวนโดยผู้รู้เหมือนกัน

2.2 ผลการศึกษาพัฒนาการงานเขียนของกลุ่มตัวอย่างโดยพิจารณาจากการทำกิจกรรมโดยใช้เทคนิคการทบทวนโดยผู้รู้เหมือนกัน

ผู้วิจัยมอบหมายให้กลุ่มตัวอย่างใช้เทคนิคการทบทวนโดยผู้รู้เหมือนกัน ในการวิพากษ์ชิ้นงานของเพื่อนในกลุ่มตนเอง โดยมีเกณฑ์การวิพากษ์ ดังนี้ 1) ด้านการสะกดคำศัพท์ 2) ด้านการใช้ไวยากรณ์ และ 3) ด้านการเขียนโครงสร้างเรียงความแบบย่อหน้าที่ถูกต้อง โดยผู้วิพากษ์ 1 คน จะได้วิพากษ์งานเพื่อน 4 ชิ้นงาน ยกเว้นงานของตนเอง ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผลการศึกษาค้นคว้าพัฒนาการของกลุ่มตัวอย่างรายกลุ่ม ในการวิพากษ์ชิ้นงานตามเกณฑ์ที่กำหนดของเพื่อนในกลุ่ม ดังแผนภูมิ

ภาพที่ 1: ความถูกต้องของการวิพากษ์งานเขียนของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การทบทวนโดยผู้รู้เหมือนกัน

ข้อมูลจากแผนภูมิแท่งข้างต้น สรุปได้ว่า การวิพากษ์ชิ้นงาน มีความถูกต้องตามเกณฑ์มากขึ้น และมีข้อผิดพลาดน้อยลง มีปริมาณแท่งกราฟที่เพิ่มขึ้น โดยด้านการสะกดคำศัพท์ (Spelling) กลุ่มตัวอย่างวิพากษ์ได้ถูกต้องมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านโครงสร้างการเขียนเรียงความ (Paragraph structure) และถูกต้องน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการใช้ไวยากรณ์ (Grammar)

อีกทั้งในส่วนของการพัฒนาทักษะด้านต่างๆตามเกณฑ์ พบว่า ด้านที่มีการพัฒนาการมากที่สุด ได้แก่ ด้านการเขียนโครงสร้างเรียงความขนาดสั้นแบบย่อหน้า (Paragraph structure) รองลงมา ได้แก่ การสะกดคำศัพท์ (Spelling) และด้านการเขียนไวยากรณ์ (Grammar) มีการพัฒนาน้อยที่สุด

อาจมีสาเหตุมาจากเป็นเกณฑ์ที่มีเนื้อหาในการเรียนรู้ที่ซับซ้อนและทำความเข้าใจมากกว่าเกณฑ์ข้ออื่น ๆ อาจต้องใช้ความรู้เดิมที่เคยเรียนมาก่อนในรายวิชาไวยากรณ์มาช่วย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีพื้นฐานในด้านนี้แตกต่างกัน ส่วนด้านการเขียนโครงสร้างเรียงความขนาดสั้นแบบย่อหน้า (Paragraph structure) จะมีความซับซ้อนน้อยที่สุด เนื่องจากมีรูปแบบการเขียนที่ตายตัว ทำให้ง่ายต่อการฝึกฝน และพัฒนาได้เร็วมากที่สุด

2.3 ผลคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมีผลคะแนนสอบหลังเรียนที่ดีขึ้น เท่ากับ 29.2 เมื่อเทียบกับคะแนนสอบก่อนเรียน เท่ากับ 24.07 ซึ่งได้คะแนนเฉลี่ยสูงขึ้น ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test)

ผลการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test)					
ลำดับที่กลุ่ม ตัวอย่าง	คะแนนก่อน เรียน (40 คะแนน)	คะแนนหลัง เรียน (40 คะแนน)	ลำดับที่กลุ่ม ตัวอย่าง	คะแนนก่อน เรียน (40 คะแนน)	คะแนนหลัง เรียน (40 คะแนน)
1	15	20	9	30	37
2	18	26	10	26	25
3	22	31	11	22	28
4	24	22	12	30	38
5	21	20	13	22	28
6	27	32	14	26	36
7	28	34	15	29	35
8	21	26	คะแนนเฉลี่ย	24.07	29.2

หากพิจารณาค่าคะแนนสอบเป็นร้อยละและค่าเฉลี่ย พบว่า ผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คน มีค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนเรียนร้อยละ 60.16 และค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบหลังเรียนร้อยละ 73 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	N	$\bar{x}$	S.D.	ค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	T-test
ก่อนเรียน	15	24.06	4.45	60.16	-5.429
หลังเรียน	15	29.20	6.06	73.00	

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างมีการพัฒนาทักษะการเขียนไปในทิศทางที่ดีขึ้น ซึ่งจะเห็นได้จากคะแนนสอบที่เพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 13.16 ซึ่งถือเป็นกระบวนการนำศาสตร์การจัดการความรู้และเทคนิคการทบทวนโดยผู้รู้เสมอกันมาปรับใช้ผสมผสานในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกเหนือจากการฝึกทักษะการเขียนให้ดียิ่งขึ้นแล้ว กลุ่มตัวอย่างยังได้รับความรู้เพิ่มเติมทั้งจากผู้สอนอย่างสม่ำเสมอ อีกทั้งมีแรงจูงใจในการหาข้อมูลความรู้ภาษาอังกฤษ ผ่านการจัดการความรู้ที่เหมาะสม แล้วจึงนำมาเพื่อใช้ในการวิพากษ์ชิ้นงานของบุคคลอื่น จึงทำให้เห็นพัฒนาการของกลุ่มตัวอย่างอย่างต่อเนื่อง

อภิปรายผล

ผู้วิจัยได้สรุปและอภิปรายผลการวิจัยออกมา ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของศาสตร์การจัดการความรู้ (KM) และเทคนิคการทบทวนโดยผู้รู้เสมอกัน (Peer review) ที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ผู้วิจัยนำศาสตร์การจัดการความรู้มาปรับใช้ระหว่างที่ทำการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการนำการจัดการความรู้ไปใช้ได้จริงในระหว่างการเรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตามกระบวนการ ดังนี้

1.1 กำหนดความรู้ที่ต้องการใช้ (Define) โดยผู้สอนกำหนดวิธีการและเกณฑ์ในการวิพากษ์ชิ้นงาน

1.2 เสาะหา และยึดกุมความรู้ (Capture) ผู้เรียนพยายามหาข้อมูลทั้งเรื่องของคำศัพท์และไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เพื่อให้งานเขียนของตนมีข้อผิดพลาดน้อย และสามารถวิพากษ์ผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 สร้างความรู้ (Create) ผู้เรียนได้ความรู้จากการหาข้อมูล การฝึกปฏิบัติงานเขียนของตนเองและการวิพากษ์งานผู้อื่น ทำให้ผู้เรียนการพัฒนาความสามารถอย่างต่อเนื่อง

1.4 กลั่นกรอง (Distill) ผู้เรียนนำความรู้ที่ตนเองได้รับผ่านประสบการณ์การฝึกทักษะการเขียน มากลั่นกรองความเหมาะสม ทำให้ชิ้นงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.5 แลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Share) ขั้นตอนนี้เป็นการดำเนินการที่สำคัญที่สุด เป็นการนำเอา มุมมอง ความคิด และคำแนะนำของเพื่อนร่วมชั้นเรียนมาวิพากษ์ โดยให้ข้อมูลกันด้วยเหตุผลที่มีความ สมเหตุสมผลและถูกต้องตามหลักเกณฑ์

1.6 การประยุกต์ใช้ความรู้ (Use) ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ เพื่อผลิตและ พัฒนางานเขียนได้อย่างดีขึ้นเรื่อย ๆ ในทุกชิ้นงาน

ดังนั้น จึงอธิบายผลการศึกษาได้ว่า ศาสตร์การจัดการความรู้และเทคนิคการทบทวนโดยผู้รู้ เสมอกัน เป็นกระบวนการที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาได้ เนื่องจากนักศึกษามีความรู้ความสามารถในการหาความรู้ วิเคราะห์ความถูกต้อง กลั่นกรองอย่างมี ประสิทธิภาพ ก่อนจะนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสมในการเรียน และการพัฒนา ตนเองอย่างสม่ำเสมอ

2. การพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษาผ่านศาสตร์การจัดการองค์ความรู้ (KM) เทคนิคการ ทบทวนโดยผู้รู้เสมอกัน (Peer Review)

กลุ่มตัวอย่างมีการพัฒนาการเขียนหลังจากผ่านการวิพากษ์โดยใช้เทคนิคการทบทวนโดยผู้รู้ เสมอกันจริง เนื่องจากชิ้นงานมีความถูกต้องตามเกณฑ์มากขึ้น และมีข้อผิดพลาดน้อยลง เมื่อเทียบ ชิ้นงานหัวข้อที่ 1 ถึงชิ้นงานหัวข้อที่ 5 กลุ่มตัวอย่างวิพากษ์ได้ถูกต้องมากที่สุด ได้แก่ ด้านการสะกด คำศัพท์ (Spelling) รองลงมาได้แก่ ด้านโครงสร้างการเขียนเรียงความ (Paragraph structure) และ ถูกต้องน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการใช้ไวยากรณ์ (Grammar)

อีกทั้งในส่วนของการพัฒนาทักษะด้านต่างๆตามเกณฑ์ พบว่า ด้านที่มีการพัฒนาการมากที่สุด ได้แก่ ด้านการเขียนโครงสร้างเรียงความขนาดสั้นแบบย่อหน้า (Paragraph structure) รองลงมา ได้แก่ การสะกดคำศัพท์ (Spelling) และเกณฑ์การวิพากษ์ที่กลุ่มตัวอย่างมีการพัฒนาน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการ เขียนไวยากรณ์ (Grammar) อาจมีสาเหตุมาจากเป็นเกณฑ์ที่มีเนื้อหาในการเรียนรู้ที่ซับซ้อนและทำ ความเข้าใจมากกว่าเกณฑ์ข้ออื่น ๆ อาจต้องใช้ความรู้เดิมที่เคยเรียนมาก่อนในรายวิชาไวยากรณ์มาช่วย ส่วนด้านการเขียนโครงสร้างเรียงความขนาดสั้นแบบย่อหน้า (Paragraph structure) จะมีความซับซ้อน น้อยที่สุด เนื่องจากมีรูปแบบการเขียนที่ตายตัว ทำให้ง่ายต่อการฝึกฝน และพัฒนาได้เร็วมากที่สุด

นอกจากนี้ ผลการทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน พบว่า ก่อนการจัดการเรียนการ สอนในรายวิชาและก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมการทบทวนโดยผู้รู้เสมอกัน กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ ความสามารถในการด้านทักษะการเขียนอยู่ที่คะแนนเฉลี่ย 24.07 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน ในขณะที่ ผลการทดสอบหลังเรียนอยู่ที่คะแนนเฉลี่ย 29.2 คะแนน ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยดีขึ้น 5.13 คะแนน หรือร้อยละ 13.16 อีกทั้งส่งผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นอีกด้วย เนื่องจากชิ้นงานมี การพัฒนาที่ดี และได้คะแนนเพิ่มขึ้นในการประเมินผลการเรียน

นอกจากนี้ สิ่งหนึ่งที่ผู้วิจัยพบการพัฒนาการในระหว่างการทำกิจกรรมการทบทวนโดยผู้รู้เสมอ กัน คือ กิจกรรมนี้ทำให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มมีความสนิทสนมกันมากขึ้น พยายามช่วยเหลือ

เกื้อกูลกันในการเรียน และหาข้อมูลเพื่อมาทำกิจกรรมการ peer review ชักชวนการทำชิ้นงานส่งให้ตรงเวลา อีกทั้งฝึกให้ผู้เรียนมีทักษะในการวิพากษ์ผู้อื่น โดยใช้ถ้อยคำที่สุภาพ เหมาะสม และเห็นอกเห็นใจผู้อื่น รวมถึงการชื่นชม และให้คำแนะนำที่ดีอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การทำกิจกรรม peer review ทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผู้สอนรายวิชาเกี่ยวข้องกับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสามารถนำเทคนิคนี้ไปใช้พัฒนาผู้เรียนของตนเองได้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ผู้วิจัยที่สนใจศึกษาพัฒนาการด้านทักษะการเขียนของผู้เรียน สามารถทำการวิจัยให้ละเอียดมากขึ้น โดยศึกษาความสามารถการเขียนเรียงความขนาดยาว (Essay) เพื่อให้ได้ผลการศึกษที่ชัดเจน และเป็นประโยชน์มากขึ้น

2.2 ผู้วิจัยอาจเลือกกลุ่มผู้เรียนนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ ในรายวิชา ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยตรง ทั้งนี้เพื่อให้การทำวิจัยเกิดประโยชน์ได้สูงสุดในการพัฒนาทักษะการเขียนและเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพของผู้เรียนในอนาคต เช่น นักเขียน นักแปล เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กันตชาติ เมธาโชติมณีกุล. (2560). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนในการจัดการเรียนการสอน นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ. [วิทยานิพนธ์, วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ].
<https://www.atc.ac.th/FileATC.pdf>
- เกศินี บำรุงไทย. (2554). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษระดับย่อหน้าของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. [วิทยานิพนธ์ปริญญาปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร]
<https://lib.rmutp.ac.th/bibitem?bibid=b00094812>.
- จิราภรณ์ พงษ์ศรีทัศน์. (2553). ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กรและการจัดการความรู้ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล. [ดุชนิพนธ์ปริญญาดุชนิพนธ์บัณฑิต]. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธนชพร พุ่มภชาติ. (2568). กลวิธีการสอนเขียนย่อหน้าด้วยวิธีโฟกัสแควร์. *Journal of Applied Education*, 3(4), 113–124. <https://so16.tci-thaijo.org/index.php/JAE/article/view/1712>: 114)

- นันท์ณภัทร์ จันทรสว่าง. (2559). *การจัดการความรู้และประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษาในเขตภาคเหนือ สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย*. <http://www.repository.rmutt.ac.th/dspace/handle/123456789/3106>.
- วิจารณ์ พานิช. (2548). *การจัดการความรู้ฉบับนักปฏิบัติ* (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สถาบันส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อสังคม.
- สาริณี สุวรรณพันธุ์. (2553). *การใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมการออกเสียงความรู้ทางด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. <http://repository.cmu.ac.th/handle/6653943832/25969>.
- สายสุนีย์ เต็มสินสุข. (2549, เมษายน). การใช้กลยุทธ์ในการสอนการเขียนภาษาอังกฤษ. *วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ฉบับบัณฑิตศึกษา)*, 6 (2), 89-94.
- สุนีย์รัตน์ เนียรเจริญสุข. (2553). *ประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่านร่วมกันกับเพื่อนในวิชาการอ่านภาษาญี่ปุ่น*. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/japanese/article/view/51807>
- Jialing Chen. (2021). Peer Feedback Training in Language Teaching: A Case Study of Business English Writing. *English Language Teaching*, 14(6), 12-13. https://www.researchgate.net/publication/351676443_Peer_Feedback_Training_in_Language_Teaching_A_Case_Study_of_Business_English_Writing
- Shokrpour, N. Keshavarz N., and Jafari S. M. (2013). *The effect of peer review on writing skill of EFL students*. https://jhss-khazar.org/wpcontent/uploads/2010/04/0003_Shokrpour_Keshavarz_Jafari_the_effect_of_peer_feedback-docx-1.pdf